

(nettikuva)

DAVID PAWSON

25.2.1930 – 21.5.2020

Miksi neljä evankelistaa?

”Kun ihminen joutuu vankilaan, hänestä tunnistamisen helpottamiseksi otetaan kuvat eri puolilta, ehkä 3-4 kuvaa. Ne ovat kaikki erilaisia, mutta ne yhdessä muodostavat kokonaisuuden. Jos Concordesta pyrittäisiin saamaan todellinen kuva, yhdeltä puolelta otettu valokuva ei tekisi täyttä totuutta. Samoin on evankeliumien kanssa. Jumalan ohjaamina jokainen evankelista on omasta näkökulmastaan kuvannut Jeesusta. Näin saadaan Jeesuksesta oikea ja totuudenmukainen kuva. Joku on tahtonut sulattaa evankeliumit yhteen. Niin näppärältä kuin se kuulostaakin, jotakin oleellisesti tärkeää on menetetty. Kaikilla evankeliumeilla on oma erikoinen ja luovuttamaton tehtävänsä Jeesuksen kuvaajana. Yleisesti ottaen kukaan evankelista ei puhu paljon itsestään; heidän katseensa on kiinnitetty Jeesukseen

MATTEUS JA JOHANNES on kirjoitettu uskoville, kristityille, kun taas MARKUS JA LUUKAS syntisille, ei-uskville.

JEESUS RAKASTI

Ja näistä kolmesta oli yksi ylitse muiden, JOHANNES. ”Se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti” (19:26). Johannes oli viimeisin elossa oleva apostoli. Kaikki muut oli jo siihen mennessä salamurhattu kun Johannes kirjoitti tämän kirjeensä. Hänen oli kirjoitettava kaikki muistiin, koska hän oli viimeinen. Hän oli tuntenut Vapahtajan paremmin kuin kukaan toinen. Evankeliuminsa lopussa Johannes kertoo miten

Pietari kysyi, mitä Johannekselle tapahtuu. Ennen tätä Jeesus oli ennustanut Pietarin väkivaltaisen kuoleman.

”Kun Pietari näki hänet, sanoi hän Jeesukselle: ”Herra, kuinka sitten tämän käy?” Jeesus sanoi hänelle: ”Jos minä tahtoisin, että hän jää tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee? Seuraa sinä minua.” (Joh.21:21-22).

Jeesus vastasi: ”Pidä vain huoli omista asioistasi, Pietari.” ”Jos päätän, että hän on täällä vielä kun palaan, se ei mitenkään kuulu sinulle, Pietari. Seuraa sinä minua.” Siinä lähti liikkeelle huhu, jonka mukaan Jeesus palaa ennen kuin Johannes kuolee. Mutta ei Jeesus niin sanonut. Johannes säilyi hengissä kun muut apostolit kärsivät väkivaltaisen kuoleman. Ehkä sen vuoksi, että Jeesus asetti äitinsä Johanneksen huomaa. Olen (Pawson) aina ihmetellyt mikseivät siskot ja veljet huolehtineet Mariasta. Mutta he saivat surmansa Jeesuksen vuoksi. Jeesus varjeli Johanneksen. Ei tosin vain huolehtimaan äidistään, vaan koska Hän halusi jonkun säilyttävän tiedon elävänä. Hänen henkilökohtaisen tuntemisensa tiedon. Ja mitä ilmeisemmin Hän johdatti Johanneksen kirjoittamaan sen” (David Pawson, UT avautuu).

Jeesus muuttaa

Johanneksen tapaus kertoo kuinka **Jeesus muuttaa ihmisen elämän**. Ukkosenjylinän pojasta tuli RAKKAUDEN APOSTOLI!

*”ja Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, Jaakobin veljen, joille hän antoi nimen Boanerges, se on: **ukkosenjylinän pojat**” (Mark.3:17).*

*”Hän lähetti edellään sanansaattajia. He lähtivät matkaan ja menivät erääseen samarialaisten kylään tekemään valmisteluja häntä varten. Mutta siellä ei otettu häntä vastaan, koska hän oli vaeltamassa kohti Jerusalemiä. Kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes sen näkivät, he sanoivat: **”Herra, tahdotko, niin sanomme, että tuli taivaasta tulkoon alas ja hävittääkään heidät, kuten Eliakin teki?”** Mutta hän kääntyi, nuhteli heitä ja sanoi: ”Ettekö tiedä, millaisen Hengen omia te olette? Sillä Ihmisen Poika ei ole tullut kadottamaan ihmisieluja, vaan pelastamaan.” Ja he vaelsivat toiseen kylään” (Luuk.9:52-56; STLK:n käänn.).*

*”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, **se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa**” (Joh.3:3).*

*”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin **hän on uusi luomus**; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut” (2. Kor.5:17).*

Johanneksen erityispiirre

”Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli **täynnä armoa ja totuutta**” (Joh.1:14).

Aikamme julistuksen vamma

Aikamme on täynnä julistusta – myös kristillistä. Evankeliumi menee kuitenkin huonosti eteenpäin. Missä vika! Julistus on ”toispuolista”. Lahkot korostavat eri puolia Raamatusta. Kuulija joutuu ymmälle: kuka on oikeassa? *Se mies on sairas totisesti, jonka terveys kaikki keitot kesti!*

Totuus ja rakkaus

Tämä kertoo julistuksen tasapainoisuudesta ja raamatullisuudesta. Tässä on myös aikamme julistuksen ongelma ja kipupiste. Nämä tulisi saada yhdistymään!

1. Kaikkina aikoina on ollut ”lakimatteja”, jotka ovat saarnanneet lakia niin että ”karstat ovat karisseet laipiosta”. Nämä ”moosekset” (legalistit) eivät kuitenkaan ole saaneet ihmisiä uskon tielle. He ovat ehkä kuitenkin olleet Johannes Kastajina ”valmistamassa tietä Jeesukselle”:

”Ja sinä, lapsukainen, olet kutsuttava Korkeimman profeetaksi, sillä sinä olet käyvä Herran edellä **valmistaaksesi hänen teitään**” (Luuk.1:76).

”Huutavan ääni kuuluu erämaassa: **’Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi**” (Matt.3.3).

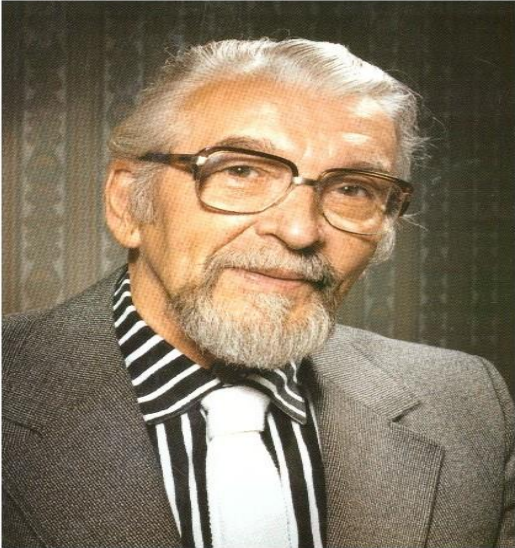
2. Väärät profeetat ovat tulkinneet oikean kristillisen laki – ja evankeliumi – julistuksen vääräksi julistukseksi – ja tuominneet sen. Näin Lutherin aikaan **Johannes Agricola**:

(nettikuva)

JOHANNES AGRICOLA
20.4.1494 – 22.9.1566

Luther sanoi, että kukaan paaveista ei ole häntä kiusannut niin paljon kuin Agricola (Johannes). Agricola väitti, että katumusta ei synnytä laki, vaan evankeliumi, joten kristillisessä kirkossa ei sovi lainkaan saarnata lakia. ’Kymmenen käskyä kuuluu raastupaan eikä saarnastuoliin. Kaikki ne, jotka ovat tekemisissä Mooseksen kanssa, menevät varmasti perkeleen huomaan. Hirteen Mooseksineen`! (Tunnustuskirjat, s.53).

(nettikuva)

EINO J. HONKANEN
21.3.1917 – 20.2. – 1987

”Rakkaus ilman totuutta on sentimentaalisuutta. Totuus ilman rakkautta on saatanallisuutta. Totuus ja rakkaus yhdessä on jumalallisuutta.”

EINO J. Honkanen, Hengen uudistus, s.250).

3. Positiivisen evankeliumin julistajat. Nämä ovat Agricolan tapaan **antinomisteja** (lain kumoajia).

Positiivisuuteen kuuluu, että ihmiset hyväksyvät sellaisinaan kuin he ovat; muutosta ei vaadita. Kyseessä on ”vallitsevan tilanteen vanhurskauttaminen”.

”Portti on ahdas ja tie kaita, mutta paikoin alkaa olla niin, että portti tehdään tulijaa myöten, samoin tiekin” (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit).

• KIRKKO JA KAUPUNKI 22.06.2017 10:00 **JAAKKO HEINIMÄKI**

•

(nettikuva)

Evangelisuus sai alkunsa 1800-luvulla. Elämänkielteisen ja maailman murheissa rypevän kristillisyyden sijaan evankeliset korostivat iloa, armoa ja autuutta. Suoniemen papin virkaanasettajaisissa 1844 evankeliset papit ottivat kuppia ja pistivät tanssiksi. Evankeliumi kun kumminkin on ilosanoma. Herätysliikkeen ihmisistä alettiin puhua ”iloisina evankelisina”.

TOTUUTTA RAKKAUDESSA

Uskovan värisuora

”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1. Joh.1:7).

Nämä kaikki kuuluvat uskovan elämässä saumattomasti yhteen (**siamilaiset kolmoset**): **valkeudessa vaeltaminen – yhteys toisiin Herran omiin – veren puhdistus**

1. Valkeudessa vaeltaminen.

Ihminen tulee uskoon, kun hän siirtyy ”pimeydestä valkeuteen”. Uskova on ”valon lapsi”:

”Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas; sillä kaikki te olette **valkeuden lapsia** ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia” (1. Tess.5:4,5).

”Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: ”Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan **hänellä on oleva elämän valkeus**” (Joh.8:12).

”avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät **pimeydestä valkeuteen**” (Apt.26:18).

”Ennen te olitte pimeys, mutta **nyt te olette valkeus Herrassa**. Vaeltakaa valkeuden lapsina” (Ef.5:8).

”Mutta te olette ”valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja”, **joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa**” (1. Piet.2:9).

2. Yhteys keskenämme.

Tämä on ”automaattinen” seuraus valkeudessa vaeltamisesta; valo yhdistää kaikkia Herran omia. Se on heille ”yhteinen elementti”:

”Yhteen valon lapset liittää Yksi usko Jeesukseen. Yhtä Jumalaa he kiittää Matkallansa taivaaseen. Herra sinetillään heistä Ristin kansaa tehnyt on, Maailmasta, synnin teistä Pyrkivät he erohon” (HLV 81:3).

Sinetti on PYHÄ HENKI:

”Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu **luvatun Pyhän Hengen sinetti**, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi” (Ef.1:13,14).

3. Veren puhdistus.

Jos ja kun ihminen elää valkeudessa ja toisten Herran omien yhteydessä, hän pääsee osalliseksi myös ”veren puhdistuksesta”! Tässä on ”pelastava värisuora”: **Veren puhdistusta ei ole ilman valkeudessa vaeltamista eikä toisten uskovien yhteyttä.**

Ekklesian jäsenet ovat kaikki ”Kristuksen ruumiin jäseniä ja oksana Kristus - viinipuussa”! Ei voida millään tavalla selittää heidän erillään oloa; se olisi absurdia! Yhteys on lisäksi erittäin intensiivistä: integroitua, symbioosia ja orgaanista. ON MAHDOTONTA OLLA KRISTUKSEN RUUMIIN JÄSEN OLEMATTA SAMALLA VALOSSA, TOISTEN USKOVIER YHTEYDESSÄ JA VEREN PUHDISTUKSESSA!

LAHKOLAINEN vaeltaa tämän yhteyden ulkopuolella: pimeydessä, ilman uskovien yhteyttä ja ilman veren puhdistusta!

JOHANNES –RAKKAUDEN JA TOTUUDEN APOSTOLI

”Hyvin vanhana Johannesta kannettiin päivittäin seurakuntaan. Oli istuin, jossa oli kantokahvat. Niillä häntä kannettiin. Seurakunnassa häntä pyydettiin puhumaan. Hän sanoi: ”Lapset, rakastakaa toisianne.” Seuraavassa kokouksessa häneltä kysyttiin, haluaisiko hän sanoa jotain seurakunnalle. Hän sanoi haluavansa. Taas hän sanoo: ”Lapset, rakastakaa toisianne.” Taas seuraavassa kokouksessa hän halusi puhua ja sanoi: ”Lapset, rakastakaa toisianne.” He alkoivat ajatella, että hän on tullut seniiliksi. Lopulta he väsyivät siihen, että hän aina sanoi saman asian: Lapset, rakastakaa toisianne! He kysyivät häneltä: ”Mestari, miksi aina sanotte saman asian?” Johannes vastasi: ”Se on Herran käsky, ja jos vain tämä tehdään, on siinä kylliksi.”

”Johannes vietiin myös säännöllisesti uima-altaalle roomalaiseen kylpylään. Häntä kylvetettiin siellä. Se on aika herttaista. Kerran kun häntä oltiin laskemassa altaaseen, hän näki altaan toisessa päässä erään miehen. Tämä oli johtava väärä opettaja, joka kulki seurakunnissa. Johannes huusi: ”Ottakaa minut pois! En mene samaan veteen kuin tuo mies tuolla.” Sinä päivänä hänet vietiin kotiin ilman kylpyä.” Johannes oli todella rakastava mies, mutta totuus olin hänelle myös hyvin tärkeää!

(David Pawson, UT avautuu).